

DĂ•REK, CO MNE TAK MOC POTĂŠA IL - I.

ĀŒtvtek, 27 leden 2022

ZnĂjte ty bonboniĂ©ry, kterĂ© putujĂ- od oslavence k oslavenci tak dlouho, aĂ¾ je jednoho dne jeden oslavenĂ½ neboĂ¾Ăjk otevĂ™e a zjistĂ-, Ă¾e Ă•okolĂ¡da je jaksi jetĂ¡ plĂ-snĂ-? Nebudu tady mluvit o tomto klasickĂ©m putovnĂ-m dĂ¡rku, ale o dĂ¡rku jinĂ©m, opravdovĂ©m. Ne, Ă¾e by krabice Ă•okolĂ¡dy nebyla dobrĂ½m dĂ¡rkem, jistĂ› je ā€“ pro toho, kdo miluje Ă•okolĂ¡du. bonboniĂ©ry moc rĂ¡da nemĂjm, za prvĂ© proto, Ă¾e vĂ-m, Ă¾e 50% tĂ›ch, kterĂ© dostanu, jsou ā€žputovnĂ-â€œ a druhĂ© takovĂ©, kterĂ© nejĂ-m (nugĂjt Ā•i oĂ™Ă-Ă;kovĂ©). A pĂ™iznĂjm se bez muĂ•enĂ-, Ă¾e konkrĂ©tnĂ› i nĂ›jakou bonboniĂ© pokud podle data vĂ½roby a stavu obalu zjistĂ-m, Ă¾e je Ă•erstvĂ¡ a u mĂ› doma se neohĂ™eje dĂ©le, neĂ¾ pĂ¡r dnĂ-â€!

Ale - putovnĂ-
dar, kterĂ½ zĂ-skal moje srdce?

Dostala jsem hrnĂ-Ă•ek od Ā•lovĂ›ka, kterĂ½ je mĂ©mu srdci
velmi blĂ-zkĂ½ a v dĂ›tstvĂ- byl nejbliĂ¾Ă¡. Nikdy jsme nebyli moc na dĂ¡reĂ•ky, o to
vĂ-c mĂ› to potĂ•ilo. Jen do chvĂ-le, neĂ¾ byla radost zkalena slovy: ā€žNo, to mi
sice dala panĂ- xy, ale co jĂ¡ bych s nĂ-m dĂ›lala, svĂ½ch mĂjm dostâ€lâ€œ Nedala jsem
najevo nic, ale hlavou mi probĂ•hlo: Ā“ jĂ©je, jak jĂ¡ nesnĂjĂjĂ-m putovnĂ- dĂ¡reĂ•kyâ€!

Ale, coĂ¾ ā€“ dar nedar, on za to nemĂ-Ă¾e. HrnĂ-Ă•ek je sice
spĂ-Ăj pro vĂ½stavku, neĂ¾ pro dennĂ- pouĂ¾Ă-vĂjnĂ-, nicmĂ©nĂ› jsem mu ihned vyklidila
Ă•estnĂ© mĂ-sto v kuchyĂ-skĂ© lince. Za chladnĂ½ch dnĂ- z nĂ›j piju svĂ¬j veĂ•ernĂ- Ă•aj
earl grey s mlĂ©kem, protoĂ¾e tohle je totiĂ¾ moje Ă°chylka, mĂ`am! A hrnĂ-Ă•ek pĂ™ece
nemĂ-Ă¾e za to, Ă¾e je darovĂjn x-krĂjt, kdovĂ-, od koho ho panĂ- xy mĂ›la, Ă¾e?

U mĂ› proto n Ąjel azyl, vyuĂ¾itĂ-, radost. A i kdyĂ¾ je to
vĂ›c neĂ¾ivĂj (i kdyĂ¾ prĂ½ i hrneĂ•ky majĂ- duĂji), tak o nĂ›j peĂ•uju jako o skvost
svĂjteĂ•nĂ-, aĂ•koliv to jinak nedĂ›lĂjm a ani Ă¾jdňĂ© svĂjteĂ•nĂ- sklo doma nemĂjm. Nic
jsem nezdĂ›dila, ani darem nedostala a uĂ¾ urĂ•itĂ› jsem si nic drahĂ©ho brouĂjenĂ©ho
nekoupila. No, a protoĂ¾e skleniĂ•ky i hrneĂ•ky rozbĂ-jĂ-me rychlostĂ- blesku, tak je
mĂjme kaĂ¾dĂ½ pes, jinĂ¡ vesâ€!

Tohohle najednou mĂjm nĂ›jak vĂ-c rĂ¡da; snad proto, Ă¾e to
byl chudĂjĂ•ek, kterĂ©ho se nĂ›kdo uĂ¾ dvakrĂjt zbavil? Snad proto, Ă¾e i tak byl
darovĂjn nĂ›kĂ½m, koho mĂjm moc rĂ¡da?

Snad proto, Ă¾e ten mohl dĂjt hrneĂ•ek kdekomu, ale
vybral si zrovna mĂ›?

Snad proto.

Ā Š•RKA

